

Fremsat den 26. marts 2021 af udenrigsministeren (Jeppe Kofod)

Forslag til folketingsbeslutning

om Danmarks indgåelse af overenskomst af 30. oktober 2019 mellem Kongeriget Danmarks regering sammen med Færøernes landsstyre på den ene side og Norges regering på den anden side vedrørende afgrænsningen af kontinentalsoklen uden for 200 sømil i området mellem Færøerne, Island, Fastlandsnorge og Jan Mayen

Folketinget meddeler sit samtykke til Danmarks indgåelse af overenskomst af 30. oktober 2019 mellem Kongeriget Danmarks regering sammen med Færøernes landsstyre på den ene side og Norges regering på den anden side vedrørende

afgrænsningen af kontinentalsoklen uden for 200 sømil i området mellem Færøerne, Island, Fastlandsnorge og Jan Mayen.

Bemærkninger til forslaget

Bemærkninger til foranstående forslag til folketingsbeslutning

1. Almindelige bemærkninger

Forslaget tilsigter at muliggøre Danmarks indgåelse af overenskomst af 30. oktober 2019 mellem Kongeriget Danmarks regering sammen med Færøernes landsstyre på den ene side og Norges regering på den anden side vedrørende afgrænsningen af kontinentalsoklen uden for 200 sømil i området mellem Færøerne, Island, Fastlandsnorge og Jan Mayen.

Teksten til overenskomsten med tilhørende kortskitse er bilagt forslaget.

I overensstemmelse med FN's Havretskonvention af 1982, der er ratificeret af både Danmark og Norge, omfatter en kyststats kontinentalsokkel havbunden i de undersøiske områder, der i hele den naturlige forlængelse af dens landterritorium strækker sig ud over søterritoriet til yderkanten af kontinentalmargenen.

Oplysninger om grænserne for den del af kontinentalsoklen, der strækker sig ud over 200 sømil fra de basislinjer, hvorfra bredden af søterritoriet måles, kan af kyststaten forelægges FN's Sokkelkommission (CLCS). CLCS foretager en videnskabelig gennemgang af hver enkelt submission og afgiver en videnskabelig baseret anbefaling om udstrækningen af kyststatens kontinentalsokkel.

Norge tilkendegav at ville forelægge sådanne data for CLCS i sommeren 2006, herunder vedrørende området nord for Færøerne og Island.

Island og Kongeriget Danmark havde på dette tidspunkt ikke afsluttet arbejdet med forberedelsen af deres submissioner. Det stod dog klart, at det norske sokkelkrav ville overlappe med Islands og Kongerigets kommende sokkelkrav.

En stat, der har et overlappende sokkelkrav, kan modsætte sig behandlingen af en submission i CLCS.

Parterne iværksatte i løbet af 2006 konsultationer for tilvejebringelse af en fælles forståelse om CLCS' behandling af den norske submission og fordelingen af overlappende sokkelkrav.

Det samlede overlappende område er ca. 112.000 km².

Norge kan dokumentere kontinentalsokkel fra to sider, dels fra fastlandet og dels fra Jan Mayen, og Norge kunne således gøre krav på hele det overlappende område.

Island og Kongeriget Danmark kunne derimod kun gøre krav på dele af det overlappende område.

På den baggrund blev parterne enige om, at Norge som dobbelt-kyststat måtte have en større andel (ca. halvdelen) af det overlappende område. Der blev opnået enighed om, at 27.000 km² tilfaldt Kongeriget Danmark, 29.000 km² til Island og 55.528 km² til Norge.

Fordelingen og visse andre grundlæggende elementer i den indbyrdes forståelse blev indarbejdet i såkaldte "Agreed

Minutes", som blev undertegnet af udenrigsministrene i 2006.

I 2009 indsendte også Kongeriget Danmark og Island deres respektive sokkelkrav til CLCS. CLCS kom i perioden 2009-2016 med sine anbefalinger, der bekræftede den videnskabelige validitet af de tre landes krav, og dermed områderne angivet i Agreed Minutes.

Herefter er den aftalte delingsformel blevet omsat til to identiske traktater.

Det drejer sig om hhv. en traktat mellem Kongeriget Danmark og Island og en traktat mellem Kongeriget Danmark og Norge. Traktaterne indeholder regulering om bl.a. mulige grænseoverskridende mineralforekomster.

Endvidere er der udarbejdet en traktat mellem Island og Norge, hvori teksten om grænseoverskridende forekomster er erstattet af en henvisning til en eksisterende aftale om sådanne forekomster.

Råstofområdet er overtaget af Færøerne. De færøske råstofmyndigheder vurderer, at det er usandsynligt, at området indeholder kulbrinter (olie og gas), men at der kan være mulighed for, at der er mineraler af anden art end kulbrinte.

Overenskomsten blev undertegnet den 30. oktober 2019 i Stockholm. Undertegnelsen skete med forbehold for godkendelse i henhold til hver parts interne forfatningsretlige procedurer. I overensstemmelse hermed søges Folketingets samtykke nu indhentet.

Det er parternes ønske, at overenskomsten træder i kraft snarest.

Forslaget har været forelagt Justitsministeriet, Finansministeriet, Forsvarsministeriet, -Social- og indenrigsministeriet, Klima-, Energi og -Forsyningsministeriet, Erhvervsministeriet, Miljø- og Fødevareministeriet, Energistyrelsen, GEUS, DTU Space, Styrelsen for Dataforsyning og Effektivisering, Geodatastyrelsen, Jordfeingi og Søfartsstyrelsen. Der fremkom under høringen ingen substantielle bemærkninger.

Lovændringer:

Forslaget indebærer ikke behov for lovændringer.

2. Bemærkninger til Overenskomstens enkelte bestemmelser

Artikel 1:

Bestemmelsen fastlægger grænsen som geodætiske linjer der forbinder punkter fastlagt i bestemmelsen. Grænselinjen er gengivet grafisk i den kortskitse, som er bilagt overenskomsten.

Artikel 2

I overensstemmelse med sædvanlig international praksis i afgrænsningsaftaler fastlægger bestemmelsen regler for, hvorledes parterne skal forholde sig, hvis der er en formodning for, at der findes grænseoverskridende mineralforekomster, dvs. sammenhængende forekomster af f.eks. olie,

gas eller andre mineraler, der ligger på begge sider af den aftalte grænselinje.

Overordnet gælder, at såfremt en af parterne gør gældende, at der er tale om en sådan forekomst, skal parterne indlede drøftelser om dens udstrækning og muligheden for udnyttelse. Den part, der har ønsket drøftelsen, skal fremlægge bevismateriale vedrørende sin opfattelse. Begge parter skal tilstræbe, at alle relevante informationer stilles til rådighed for drøftelserne.

Udnyttelse af en forekomst af andet end kulbrinter må ikke finde sted på en måde, som ville påvirke muligheden for dens udnyttelse på den anden parts kontinentalsokkel, uden forudgående overenskomst mellem parterne.

I tilfælde af grænseoverskridende kulbrinteforekomster kan disse ikke udnyttes, før der er indgået en aftale om udnyttelse (en såkaldt "unitiseringsoverenskomst") mellem parterne.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger vedrørende ressourcer i området.

Artikel 3

Bestemmelsen regulerer indholdet af en unitiseringsoverenskomst vedrørende udnyttelsen af en konstateret kulbrinteforekomst samt forhold omkring samarbejdsaftaler vedrørende udnyttelsen af den grænseoverskridende kulbrinteforekomst som én enhed i overensstemmelse med unitiseringsoverenskomsten.

Bestemmelsen regulerer desuden, hvorledes parterne i fællesskab skal forholde sig til afslutningen af fællesudnyttelse af grænseoverskridende kulbrinteforekomster samt inspektionsforhold. Derudover fastlægges en konsultationsforpligtelse i tilfælde af ændringer over for rettighedshaver til at udnytte kulbrinter vedrørende en grænseoverskridende forekomst, som er genstand for unitisering.

Artikel 4

Bestemmelsen fastlægger, at parterne skal gøre deres yderste for at løse enhver uenighed vedrørende en grænseoverskridende forekomst så hurtigt som muligt, og at de i fællesskab skal overveje alle foreliggende muligheder for at bringe en fastlåst situation til ophør.

Artikel 5

Heri bestemmes fremgangsmåden for tvistløsning, herunder overgivelse til en *ad hoc* voldgiftsdomstol.

Det følger af bestemmelsen, at hver part inden 90 dage efter tvisten er overgivet til en *ad hoc* voldgiftsdomstol skal udpege en voldgiftsdommer, samt at de to udpegede voldgiftsdommere skal vælge en tredje voldgiftsdommer til formand.

Almindelige regler til sikring af formandens upartiskhed og udpegning af voldgiftsdommer ved præsidenten for Den Internationale Domstol i Haag er desuden indarbejdet i bestemmelsen.

Det følger endeligt, at voldgiftsdomstolen selv fastlægger sine procedureregler, dog således at alle afgørelser skal tages ved stemmeflerhed, dersom der ikke opnås enighed, og at voldgiftsdomstolens afgørelser skal være bindende for parterne.

Artikel 6

Bestemmelsen fastlægger, at såfremt parterne ikke opnår enighed om fordelingen af forekomsten, skal de blive enige om at udpege en uafhængig ekspert til at bestemme fordelingen. Den uafhængige eksperts afgørelse skal være bindende for parterne. Dog kan parterne enes om, at forekomsten skal omfordeles på grundlag af særlige betingelser.

Artikel 7

Bestemmelsen regulerer, hvorledes parterne, efter udnyttelsen af et unitiseret felt er påbegyndt, kan anmode om, at der påbegyndes forhandlinger om en nyfordeling af forekomsten, samt hvilke oplysninger en sådan anmodning skal være baseret på.

Artikel 8

Bestemmelsen fastslår, at overenskomsten er uden præjudice for parternes respektive syn på spørgsmål, der ikke er omfattet af overenskomsten, herunder spørgsmål vedrørende deres udøvelse af suveræne rettigheder over havbunden og dens undergrund.

Artikel 9:

Det følger af bestemmelsen, at overenskomsten træder i kraft, når parterne skriftligt har meddelt hinanden, at de nødvendige indenlandske procedurer er afsluttet. Meddelelsen vil fra dansk side kunne afgives, efter at Folketingets samtykke foreligger.

OVERENSKOMST

Overenskomst mellem Kongeriget Danmarks Regering sammen med Færøernes Landsstyre på den ene side, og Kongeriget Norges Regering på den anden side, vedrørende afgrænsningen af kontinentalsoklen uden for 200 sømil i området mellem Færøerne, Island, Fastlandsnorge og Jan Mayen

Kongeriget Danmarks regering sammen med Færøernes landsstyre på den ene side, og Kongeriget Norges regering på den anden side (herefter nævnt "Parterne"),

Som ønsker at bevare og styrke det gode naboforhold mellem Danmark/Færøerne og Norge,

Under henvisning til bekræftet mødereferat ("Agreed Minutes") af 20. september 2006 mellem Danmark/Færøerne, Island og Norge,

Er blevet enige om følgende:

Artikel 1

Uden for 200 sømil fra de basislinjer, fra hvilke hver Parts søterritorium måles, defineres grænselinjen, der deler kontinentalsoklen i området mellem Danmark/Færøerne og Norge, som en geodætisk linje, der forbinder nedenstående punkter:

Punkt 1: 64° 25' 58,14" N. 0° 29' 19,30" W
Punkt 2: 65° 54' 43,74" N. 0° 29' 13,23" W
Punkt 3: 66° 49' 15,75" N. 1° 41' 43,56" W

Ovenstående punkter er defineret ved geografisk bredde og længde i overensstemmelse med World Geodetic System 1984 (WGS84 (G1150, epoch 2001.0)).

Til illustration er grænselinjen og punkterne nævnt ovenfor indtegnet i en kortskitse, der er vedlagt denne Overenskomst.

SÁTTMÁLI

Sáttmáli millum stjórn Danmarkar Kongsríkis saman við Føroya landsstýri øðrumegin og stjórn Noregs Kongsríkis hinumegin um marknaseting á landgrunninum uttan fyri 200 fjórðingar á havleiðunum millum Føroyar, Ísland, Meginlandsnoreg og Jan Mayen

Stjórn Danmarkar Kongsríkis saman við Føroya landsstýri øðrumegin, og stjórn Noregs Kongsríkis hinumegin (hereftir nevndir "Partarnir"), eru

eftir ynskinum um at varðveita og styrkja tey góðu grannaviðurskiftini millum Danmark/Føroyar og Noreg,

og vísandi til fundarsemju frá 20. september 2006 millum Danmark/Føroyar, Ísland og Noreg,

vorðin samd um hetta:

Grein 1

Uttan fyri 200 fjórðingar úr grundlinjunum, haðan breiddin av sjóumveldi Partanna verður máld, er linjan, ið setur mark millum landgrunnin í økinum millum Danmark/Føroyar og Noreg, ásett sum ein skammlinja millum niðanfyri nevndu punkt:

Punkt 1: 64° 25' 58,14" N. 0° 29' 19,30" W
Punkt 2: 65° 54' 43,74" N. 0° 29' 13,23" W
Punkt 3: 66° 49' 15,75" N. 1° 41' 43,56" W

Punktini nevnd omanfyri eru allýst við landafrøðiliggari breidd og longd samsvarandi World Geodetic System 1984 (WGS84(G1150, epoch 2001.0)).

Til upplýsingar eru marknalinjan og punktini nevnd omanfyri teknað á kortskitsuna, ið er viðfest hesum Sáttmála.

Artikel 2

1. Dersom der konstateres en mineralforekomst i eller på den ene parts kontinentalsokkel, og den anden part er af den opfattelse, at forekomsten strækker sig ind på dennes kontinentalsokkel, kan den sidstnævnte Part ved fremlæggelse af det materiale, hvorpå opfattelsen støttes, gøre dette gældende over for den førstnævnte Part.

2. Dersom en sådan opfattelse gøres gældende, skal Parterne indlede drøftelser om forekomstens udstrækning og muligheden for udnyttelse. Under disse drøftelser skal den Part, som har taget initiativ til dem, underbygge sin opfattelse med bevismateriale hidrørende fra geofysiske data og / eller geologiske data, herunder tilgængelige boredata, og begge Parter skal gøre sig størst mulige bestræbelser for at sikre, at alle relevante informationer stilles til rådighed for disse drøftelser.

3. (a) Dersom det ved drøftelserne konstateres, at forekomsten af andet end kulbrinter strækker sig over begge Parter kontinentalsokkel, skal parterne på begæring af en af disse konsultere med henblik på udnyttelsen af forekomsten. Udnyttelse af forekomsten på en måde, som ville påvirke muligheden for dens udnyttelse på den anden Parts kontinentalsokkel, må ikke finde sted uden forudgående overenskomst mellem Parterne.

(b) Dersom det ved drøftelserne konstateres, at forekomsten af kulbrinter strækker sig over begge Parter kontinentalsokkel, samt at forekomsten på den ene parts kontinentalsokkel helt eller delvis kan udnyttes fra den anden Parts kontinentalsokkel, eller at udnyttelsen af forekomsten på den ene Parts kontinentalsokkel ville påvirke mulighederne for udnyttelse af forekomsten på den anden Parts kontinentalsokkel, skal der på begæring af en af Parterne træffes aftale om fordeling af forekomsten mellem Parterne og om unitiseret udnyttelse, herunder om udpegning af en enhedsoperatør, måden hvorpå forekomsten mest effektivt udnyttes, og hvorledes udbytte skal fordeles. En sådan overenskomst skal indgås i form af en Unitiseringsoverenskomst. Ingen af Parterne kan udnytte kulbrinteforekomsten

Grein 2

1. Verður mineralfundur staðfestur í ella á landgrunninum hjá øðrum Partinum, og hin Parturin hevur ta áskoðan, at fundurin røkkur inn á sín landgrunn, kann seinni nevndi Parturin, við at leggja fram dáturnar, hann grundar sína áskoðan á, føra hetta fram fyri fyrr nevnda Partin.

2. Verður slík áskoðan fráboðað, skulu Partarnir taka til umrøðu støddina á fundinum og móguleikarnar fyri at troyta hann. Í hesum samrøðum skal tann Parturin, sum tekur stig til tær, grunda sína áskoðan á jarðalisfrøðiligar og/ella jarðfrøðiligar dátur, íroknað tókar boridátur, og skulu báðir Partar gera sítt besta fyri at tryggja, at allar viðkomandi upplýsingar verða framlagdar til nýtslu undir hesum samrøðunum.

3. (a) Verður staðfest undir hesum samrøðum, at mineralfundurin av øðrum enn kolvetni røkkur inn á landgrunnin hjá báðum Pørtum, skulu Partarnir, eftir áheitan frá øðrum teirra, hava samrøður við tí fyri eygað at troyta fundin. Troyting av fundinum á ein hátt, sum hevði ávirkað troytingarmóguleikarnar á landgrunninum hjá hinum Partinum, er ikki loyvd, uttan at partarnir frammanundan eru vorðnir samdir um hetta.

(b) Verður staðfest undir hesum samrøðum, at kolvetnisfundurin røkkur inn á landgrunnin hjá báðum Pørtum, og somuleiðis at fundurin á landgrunninum hjá øðrum Partinum allur ella lutvíst kann troytast frá landgrunninum hjá hinum Partinum, ella at troyting av fundinum á landgrunninum hjá øðrum Partinum hevði ávirkað móguleikarnar at troyta fundin frá landgrunninum hjá hinum Partinum, skal semja eftir áheitan frá øðrum Partinum gerast Partanna millum um býti og samtroyting av fundinum, íroknað um tilnevning av einum fyristøðufelag at standa fyri hesum, um hvussu fundurin verður troyttur til lítar, og um hvussu úrtókan skal býtast. Slík semja skal vera ein Samtroytingaravtala. Hvørgin Partur kann troyta kolvetnisfundin, fyrr enn Samtroytingaravtala er gjørd Partanna millum.

før en Unitiseringsoverenskomst er indgået mellem Parterne.

Artikel 3

Unitiseringsoverenskomsten, som Parterne skal indgå i overensstemmelse med Artikel 2, stk. 3(b), vedrørende udnyttelsen af en konstateret kulbrinteforekomst, skal indeholde nedenstående bestemmelser:

1. Angivelse af den grænseoverskridende kulbrinteforekomst, som skal udnyttes som en enhed (breddegrader og længdegrader, sædvanligvis vist i et særligt tillæg).
2. Den grænseoverskridende kulbrinteforekomsts geografiske og geologiske egenskaber, samt den metode, som er benyttet ved klassificering af data, skal være beskrevet. De juridiske personer, som har rettighederne til at udnytte den grænseoverskridende kulbrinteforekomst som en enhed skal have lige adgang til alle geofysiske og/eller geologiske data, herunder alle tilgængelige boredata, der er lagt til grund for sådan geologisk klassificering.
3. Et estimat over de samlede skønnede kulbrinter i den grænseoverskridende kulbrinteforekomst skal angives. Den anvendte metode benyttet ved beregningen skal angives. Fordelingen af reserverne mellem Parterne skal angives (sædvanligvis i et særligt tillæg).
4. Hver Part har ret til kopier af alle geofysiske og/eller geologiske data, herunder alle tilgængelige boredata, ligesom for alle andre data af betydning for den unitiserede kulbrinteforekomst, og som er indsamlet i forbindelse med udnyttelsen af kulbrinteforekomsten.
5. De to Parter skal hver for sig give alle nødvendige tilladelser i henhold til deres respektive nationale lovgivning med henblik på udbygning og drift af den grænseoverskridende kulbrinteforekomst som en enhed i overensstemmelse med denne overenskomst.

Grein 3

Samtroytingaravtalan, sum Partarnir skulu koma ásamt um í samsvari við Grein 2, stykki 3(b), um troyting av einum staðfestum markumskarandi kolvetnisfundi, skal innihalda tær ásetingar, sum eru nevndar niðanfyrri:

1. Markumskarandi kolvetnisfundurin, ið skal samtroytast sum ein eind, skal verða allýstur (breiddar- og longdarstig, vanliga víst í einum serstøkum ískoytisskjali).
2. Tey landafrøðiligu og jarðfrøðiligu eyðkennini hjá markumskarandi kolvetnisfundinum og háttalagið nýtt til skipan av dátum skulu lýsast. Teir løgfrøðiligu persónarnir, ið hava rættindi til at troyta markumskarandi kolvetnisfundin sum eina eind, skulu hava javngóða atgongd til allar jarðalisfrøðiligar og jarðfrøðiligar dátur, íroknað tøkur boridátur, ið verða lagdar til grund fyri slíkum jarðfrøðiligum lýsingum.
3. Metta nøgdin av øllum kolvetnum í markumskarandi kolvetnisfundinum, skal verða tilskilað. Hátalagið, nýtt til slíka útrokning, skal verða umrøtt. Býtið Partanna millum av troytingarverðum kolvetnum skal verða sett upp (vanliga í serligum ískoytisskjali).
4. Hvør Partur skal hava rætt til avrit av øllum jarðalisfrøðiligum og /ella jarðfrøðiligum dátum, íroknað boridátum, eins væl og øðrum dátum, ið viðkoma tí samtroytta kolvetnisfundinum, og sum eru fingnar til vega í sambandi við troytingina av kolvetnisfundinum.
5. Partarnir báðir skulu hvør í sínum lagi veita allar neyðugar góðkenningar, sum teirra egnu innlendis lógir krevja til tess at menna og reka markumskarandi kolvetnisfundin sum eina eind í samsvari við henda Sáttmála.

6. Hver Part skal pålægge vedkommende juridiske personer, som har rettighederne til at udnytte kulbrinter på sin side af grænselinjen til at indgå en samarbejdsaftale for at regulere udnyttelsen af den grænseoverskridende kulbrinteforekomst som en enhed i overensstemmelse med Unitiseringsoverenskomsten.

7. Følgende bestemmelser skal gælde vedrørende Samarbejdsaftalen:

– Samarbejdsaftalen skal referere til Unitiseringsoverenskomsten for at sikre, at bestemmelserne i sidstnævnte skal have forrang.

– Samarbejdsaftalen skal godkendes af begge Parter. Godkendelsen skal gives uden ugrundet ophold og må ikke holdes tilbage uden gyldig grund.

– En enhedsoperatør skal udpeges som fælles repræsentant for de juridiske personer, der har rettighederne til at udnytte den grænseoverskridende kulbrinteforekomst som en enhed i overensstemmelse med de bestemmelser, der er fastsat i Unitiseringsoverenskomsten. Udpegningen, og eventuel udskiftning af enhedsoperatøren kræver forudgående godkendelse fra de to Parter.

8. Med forbehold for deres egen nationale lovgivning, skal ingen af Parterne tilbageholde en tilladelse til boring af brønde til, eller på vegne af, de juridiske personer, som har rettighederne til at udnytte kulbrinter på sin side af grænselinjen med henblik på at fastsætte og fordele den grænseoverskridende kulbrinteforekomst.

9. I god tid inden udnyttelsen af den grænseoverskridende kulbrinteforekomst nærmer sig sin afslutning, skal de to Parter enes om en tidsplan for afslutningen af udnyttelsen af den grænseoverskridende kulbrinteforekomst.

10. Parterne skal konsultere hinanden med henblik på at sikre, at der træffes foranstaltninger vedrøren-

6. Hvør Parturin skal áleggja viðkomandi lögfrøðiligu persónum, ið hava rættindi at troyta kolvetni hvør sínu megin marknalinjuna, at fara upp í eina Samrakstraravtalu at stýra troytingini av markumskarandi kolvetnisfundinum sum eina eind í samsvari við Samtroytingaravtaluna.

7. Fylgjandi ásetingar skulu galda viðvíkjandi Samrakstraravtaluni:

– Samrakstraravtalan skal vísa til Samtroytingaravtaluna til tess at tryggja, at ásetingar hennara ganga framum.

– Samrakstraravtalan skal leggjast báðum Pørtum til góðkenningar. Slík góðkenning skal latast uttan óneyðugt drál og skal ikki verða hildin aftur uttan grund.

– Eitt eindarfyristøðufelag skal verða útnevnt sum felags umboð fyri teir lögfrøðiligu persónarnar, ið hava rættindi at samtroyta tann allýsta markumskarandi kolvetnisfundin í samsvari við meginreglurnar, uppsettar í Samtroytingaravtaluni. Tilnevningin, og eitt og hvørt skifti av eindarfyristøðufelagi, skal frammanundan góðkennast av báðum Pørtum.

8. Treytað av sínum innlendsku lógum skal hvørgin Parturin afturhalda einum loyvi til, ella vegna, teir lögfrøðiligu persónar, sum hava rættindi at troyta kolvetni sínumegin marknalinjuna, at bora brunn við endamáli ið viðvíkur áseting og býti av markumskarandi kolvetnisfundinum.

9. Í góðari tíð, áðrenn troytingin av kolvetnum úr tí markumskarandi kolvetnisfundinum fer at nærkast endanum, skulu Partarnir báðir semjast um, nær troytingin av tí markumskarandi kolvetnisfundinum skal halda uppat.

10. Partarnir báðir skulu ráðføra seg hvør við annan um at tryggja, at tiltøk viðvíkjandi heilsu, trygd

de sundhed, sikkerhed og miljø i overensstemmelse med hver af Parternes nationale lovgivning.

11. Hver Part har ansvaret for inspektion af kulbrinteinstallationer, der befinder sig på dennes kontinentalsokkel og for de kulbrinteaktiviteter, som finder sted der i forbindelse med udnyttelsen af den grænseoverskridende kulbrinteforekomst. Hver Part skal efter anmodning sikre den anden Parts inspektører adgang til disse installationer, samt at de har adgang til relevante målesystemer på hver Parts kontinentalsokkel eller territorium. Hver Part skal også sikre, at relevant information regelmæssigt tilgår den anden Part, således at denne kan varetage sine grundlæggende interesser, herunder, men ikke begrænset til, sundhed, sikkerhed, miljø, kulbrinteproduktion og -måling.

12. En rettighed til at udnytte kulbrinter tildelt af den ene Part, og som vedrører en grænseoverskridende kulbrinteforekomst, der er genstand for unitisering i overensstemmelse med denne Overenskomst, må ikke ændres, eller tildeles andre juridiske personer, uden forudgående konsultation med den anden Part.

Artikel 4

Parterne skal gøre deres yderste for at løse enhver uenighed vedrørende en grænseoverskridende forekomst så hurtigt som muligt. Såfremt Parterne ikke når til enighed, skal de i fællesskab overveje alle foreliggende muligheder for at bringe den fastlåste situation til ophør.

Artikel 5

1. Dersom Parterne ikke opnår enighed om unitiseret udnyttelse af en grænseoverskridende kulbrinteforekomst, kan hver af Parterne anmode om at tvisten løses ved forhandling. Såfremt en sådan tvist ikke kan løses på denne måde, eller ved enhver anden fremgangsmåde, som de to Parter bliver enige om, inden 6 måneder efter en sådan anmodning, skal tvisten, på en af Parternes anmodning, overgi-

og umhvørvi verða gjörd í samsvari við innlendis löggávuna hjá hvörjum Parti.

11. Hvör Partur skal hava ábyrgd av at hava eftirlit við kolvetnisútgerð staðsettari á sínum landgrunni og fyri kolvetnisvirksemi, útint har viðvíkjandi troytingini av markumskarandi kolvetnisfundinum. Hvør Parturin skal eisini tryggja eftirlitsfólki frá hinum Partinum atgongd til slíka útgerð eftir áheitan, og at hesi hava atgongd til viðkomandi mongdarmáliskipanir á landgrunninum ella í umveldinum hjá hvörjum Parti. Hvør Parturin skal eisini tryggja, at viðkomandi upplýsingar verða givnar hinum Partinum regluliga til tess at gera hann førar fyri at verja síni grundleggjandi áhugamál, íroknað, men ikki avmarkað til, heilsu, trygd og umhvørvi, kolvetnisframleiðslu og mongdarmálingar.

12. Ein rættur at troyta kolvetni, givin av øðrum Partinum, og sum hevur gildi fyri ein markumskarandi kolvetnisfund, sum verður samtroyttur sambært hesum Sáttmála, skal ikki verða broyttur ella givin øðrum lögfrøðiligum persónum uttan ráðleggingar frammanundan við hin Partin.

Grein 4

Partarnir skulu av øllum alvi royna at loysa eina og hvørja ósemju viðvíkjandi einum markumskarandi fundi so skjótt, sum tilber. Um tað kortini ikki eydnast Pørtunum at semjast, skulu teir í felag umhugsa allar møguleikar til taks, fyri at koma burtur úr stillstøðuni.

Grein 5

1. Um tað ikki eydnast Pørtunum at semjast um samtroyting av einum markumskarandi fundi, kann hvør Parturin krevja, at ósemjan verður loyst við samráðing. Um slík træta ikki kann loysast soleiðis ella sambært eini og hvørjari aðrari mannagongd, sum Partarnir eru samdir um, innan 6 mánaðir eftir, at slíkt krav er framsett, skal trætan, eftir áheitan frá øðrum Partinum, latast upp í hendurnar á einum til høvið settum gerðarrætti, samansettur soleiðis:

ves til en *ad hoc* voldgiftsdomstol sammensat som følger:

2. Hver Part skal inden 90 dage efter, at tvisten er overgivet til en *ad hoc* voldgiftsdomstol, udpege en voldgiftsdommer, og de to således udpegede voldgiftsdommere skal vælge en tredje voldgiftsdommer, som skal være formand. Formanden for voldgiftsdomstolen må ikke være borger eller have sin faste bopæl i Parternes respektive territorier. Såfremt en af Parterne ikke udpeger en voldgiftsdommer, kan enhver af Parterne anmode præsidenten for Den internationale Domstol om at udpege en voldgiftsdommer. Samme fremgangsmåde finder anvendelse, såfremt den tredje voldgiftsdommer ikke er udpeget senest en måned efter, at den anden voldgiftsdommer er blevet udpeget.

3. Voldgiftsdomstolen fastlægger selv sin procedure, dog således at alle afgørelser skal tages ved stemmeflerhed, dersom der ikke opnås enighed. Voldgiftsdomstolens afgørelser skal være bindende for Parterne.

Artikel 6

Såfremt Parterne ikke opnår enighed om fordelingen af forekomsten, skal de blive enige om at udpege en uafhængig ekspert til at bestemme fordelingen. Den uafhængige eksperts afgørelse skal være bindende for Parterne. Dog kan Parterne enes om, at forekomsten skal omfordeles på grundlag af særlige betingelser.

Artikel 7

Hver Part kan, efter at udnyttelsen af et unitiseret felt er påbegyndt, anmode om, at der påbegyndes forhandlinger om en nyfordeling af forekomsten. Enhver anmodning om nyfordeling skal være baseret på afgørende nye oplysninger vedrørende faktorer af betydning for fordelingen. Begge Parter skal gøre deres bedste for at sikre, at alle vedkommende oplysninger gøres tilgængelige med henblik på disse forhandlinger. Parterne kan på grundlag heraf enes om, at forekomsten skal nyfor-

2. Hvør Parturin skal innan 90 dagar eftir, at trætán varð latin upp í hendurnar á einum til hovið niðurstettum gerðarrætti, tilnevna ein gerðarrættardómara og teir báðir soleiðis tilnevndu gerðarrættardómarnir skulu velja ein triðja gerðarrættardómara, sum skal vera formaður. Formaðurin fyri gerðarrættin skal ikki vera borgari í ella vanliga búgva í umveldinum hjá nøkrum Parti. Um annar Parturin ikki tilvevnir ein gerðarrættardómara, kann annar Parturin heita á formannin fyri Altjóða Dómstólin um at tilnevna ein gerðarrættardómara. Sama managongd skal fylgjast, um tann triði gerðarrættardómarin ikki er vorðin valdur ein mánað eftir, at seinni gerðarrættardómarin er tilnevndur,

3. Gerðarrætturin skal áseta sínar egnu mannagongdir, tó so at allar avgerðir skulu verða tiknar, um tær ikki eru einmæltar, av einum meiriluta av gerðarrættarlimunum. Úrskurðirnir hjá gerðarrættinum skulu vera bindandi fyri Partarnar.

Grein 6

Um tað ikki eydnast Pørtunum at semjast um sínarmillum býti av fundinum, skulu teir semjast um at tilnevna ein óheftan serfrøðing at avgera býtið. Avgerðin hjá tí óhefta serfrøðinginum skal vera bindandi fyri Partarnar. Partarnir kunnu kortini semjast um, at fundurin skal býtast teirra millum av nýggjum samsvarandi serligum útgreinaðum treytum.

Grein 7

Hvør Parturin kann, eftir at samtroytingin av sam-einda kolvetnisfundinum er byrjað, biðja um, at samráðingar verða hildnar um enduráseting av býtinum av fundinum. Ein og hvør áheitan um endurskoðan skal vera grundað á týðandi nýggjar upplýsingar, sum eru viðkomandi fyri býtið. Báðir Partar skulu gera sítt besta til at tryggja, at allar viðkomandi upplýsingar verða tøkar fyri hesar samráðingar. Partarnir kunnu á hesum grundarlagi semjast um, at fundurin skal býtast teirra millum av nýggjum samsvarandi serligum útgreinaðum treytum.

deles mellem dem på grundlag af særlige betingelser.

Artikel 8

Denne Overenskomst skal være uden præjudice for Parternes respektive syn på spørgsmål, der ikke er omfattet af denne Overenskomst, herunder spørgsmål vedrørende deres udøvelse af suveræne rettigheder over havbunden og dens undergrund.

Artikel 9

Denne Overenskomst træder i kraft, når Parterne skriftligt har informeret hinanden om, at de nødvendige indenlandske procedurer er blevet fuldført.

Udfærdiget i Stockholm den 30. oktober 2019 i to eksemplarer på dansk, færøsk, norsk og engelsk, idet alle tekster har samme gyldighed. I tilfælde af fortolkningstvist, skal den engelske tekst have forrang.

**For Kongeriget Danmarks Regering
For Kongeriget Norges Regering
For Færøernes Landsstyre**

AVTALE

Avtale mellom Kongeriket Danmarks regjering sammen med Færøyenes landsstyre på den ene side og Kongeriket Norges regjering på den annen side om avgrensning av kontinentalsokkelen utenfor 200 nautiske mil i området mellom Færøyene, Island, Fastlands-Norge og Jan Mayen

Kongeriket Danmarks regjering og Færøyenes landsstyre på den ene side og Kongeriket Norges regjering på den annen side (heretter kalt «partene»),

Grein 8

Hesin Sáttmáli undandømir ikki áskoðanina hjá hvørjum Parti sær á spurningar, sum ikki eru stýrdir av hesum Sáttmála, íroknað spurningar av týðningi fyri útinning av fullveldisrættindum ella løgðømi yvir havbotninum og undirgrund hansara.

Grein 9

Hesin Sáttmáli fær gildi, tá ið Partarnir hava kunnað hvønn annan skrivliga um, at teirra kravdu inlendsku mannagongdir eru loknar.

Gjördur í Stokkhólmi tann 30. oktober 2019 í tveimum eintøkum á donskum, føroyskum, norskum og enskum, og hava allir tekstir sama gildi. Er ósemja um tulkingina, skal enski teksturin setast framum.

**Fyri stjórn Danmarkar Kongsríkis
Fyri stjórn Noregs Kongsríkis
Fyri Føroya landsstýri**

AGREEMENT

Agreement between the Government of the Kingdom of Denmark together with the Government of the Faroes, on the one part, and the Government of the Kingdom of Norway on the other part, concerning the delimitation of the continental shelf beyond 200 nautical miles in the area between the Faroe Islands, Iceland, Mainland Norway and Jan Mayen

The Government of the Kingdom of Denmark and the Government of the Faroes on the one part, and the Government of the Kingdom of Norway, on the other part (hereinafter “the Parties”),

som ønsker å bevare og styrke det gode naboforholdet mellom Danmark/Færøylene og Norge,

som viser til forhandlingsprotokollen av 20. september 2006 mellom Danmark/Færøylene, Island og Norge,

er blitt enige om følgende:

Artikkel 1

Linjen som avgrenser kontinentalsokkelen utenfor 200 nautiske mil fra grunnlinjene som bredden av hver parts territorialfarvann måles ifra, i området mellom Danmark/Færøylene og Norge, er fastsatt som en geodetisk linje mellom punkter i den rekkefølge som er angitt nedenfor:

Punkt 1: 64° 25' 58,14" N. 0° 29' 19,30" W
Punkt 2: 65° 54' 43,74" N. 0° 29' 13,23" W
Punkt 3: 66° 49' 15,75" N. 1° 41' 43,56" W

Punktene nevnt ovenfor er definert i geografisk bredde og lengde i henhold til World Geodetic System 1984 (WGS84 (G1150, epoch 2001.0)).

Avgrensningslinjen og ovennevnte punkter er til illustrasjon inntegnet på kartskissen som er vedlagt denne avtale.

Artikkel 2

1. Dersom det påvises en mineralforekomst i eller på den ene parts kontinentalsokkel, og den annen part er av den oppfatning at forekomsten strekker seg inn på dennes kontinentalsokkel, kan sistnevnte part ved fremleggelse av det materiale oppfatningen støttes på, gjøre dette gjeldende overfor førstnevnte part.

2. Dersom en slik oppfatning gjøres gjeldende, skal partene innlede drøftelser om forekomstens utstrekning og muligheten for utnyttelse. Under disse drøftelsene skal den part som har tatt initiativet til drøftelsene, underbygge sin oppfatning med dokumen-

Desiring to maintain and strengthen the good neighbourly relations between Denmark/the Faroe Islands and Norway,

Referring to the Agreed Minutes of 20 September 2006 between Denmark/the Faroe Islands, Iceland and Norway,

Have agreed as follows:

Article 1

Beyond 200 nautical miles from the baselines from which the breadth of the territorial sea of each Party is measured, the boundary line delimiting the continental shelf in the area between Denmark/the Faroe Islands and Norway and has been determined as a geodetic line connecting the following points in the order specified below:

Point 1: 64° 25' 58,14" N. 0° 29' 19,30" W
Point 2: 65° 54' 43,74" N. 0° 29' 13,23" W
Point 3: 66° 49' 15,75" N. 1° 41' 43,56" W

The points listed above are defined by geographical latitude and longitude in accordance with the World Geodetic System 1984 (WGS84 (G1150, epoch 2001.0)).

By way of illustration, the boundary line and the points listed above have been drawn on the chart annexed to this Agreement.

Article 2

1. If the existence of a mineral deposit in or on the continental shelf of one of the Parties is established and the other Party is of the opinion that the said deposit extends to its continental shelf, the latter Party may notify the former Party accordingly, through submitting the data on which it bases its notification.

2. If such a notification is submitted, the Parties shall initiate discussions on the extent of the deposit and the possibility for exploitation. In the course of these discussions, the Party initiating them shall support its opinion with evidence from geophysical

tasjon av geofysiske og/eller geologiske data, herunder boredata når slike måtte foreligge, og begge parter skal gjøre seg størst mulige bestrebelser for å sikre at all relevant informasjon stilles til rådighet for drøftelsene.

3. (a) Dersom det under drøftelsene konstateres at mineralforekomsten, som ikke er hydrokarboner, strekker seg inn på begge parters kontinentalsokkel, skal partene på begjæring fra en av dem konsultere hverandre med sikte på å utnytte forekomsten. Utnyttelse av forekomsten på en måte som vil påvirke mulighetene for utnyttelse av forekomsten på den annen parts kontinentalsokkel, forutsetter forutgående avtale mellom partene.

(b) Dersom det under drøftelsene konstateres at hydrokarbonforekomsten strekker seg inn på begge parters kontinentalsokkel, og at forekomsten på den ene parts kontinentalsokkel helt eller delvis vil kunne utnyttes fra den annen parts kontinentalsokkel, eller at utnyttelsen av forekomsten på den ene parts kontinentalsokkel vil påvirke mulighetene for utnyttelse av forekomsten på den annen parts kontinentalsokkel, skal det på begjæring fra en av partene oppnås enighet om fordeling av forekomsten mellom partene og om utnyttelse av den som en enhet, herunder om hvordan oppnevning av en fellesoperatør skal skje, hvordan forekomsten kan utnyttes mest mulig effektivt, og om hvordan utbyttet skal fordeles. Slik avtale skal skje i form av en unitiseringsavtale. Ingen av partene kan utnytte hydrokarbonforekomsten inntil partene har inngått en unitiseringsavtale.

Artikkel 3

Unitiseringsavtalen som skal inngås mellom partene i samsvar med artikkel 2 nr. 3 bokstav b. om utnyttelse av en nærmere angitt grenseoverskridende hydrokarbonforekomst, skal omfatte blant annet følgende bestemmelser:

data and/or geological data, including any available drilling data, and both Parties shall make their best efforts to ensure that all relevant information is made available for the purposes of these discussions.

3. (a) If it is established during these discussions that the mineral deposit, other than hydrocarbons, extends to the continental shelf of both Parties, the Parties shall at the request of either of them consult with a view to exploit the deposit. Exploitation of the deposit in a way that would affect the possibility of its exploitation on the continental shelf of the other Party, may not take place without prior agreement between the Parties.

(b) If it is established during these discussions that the hydrocarbon deposit extends to the continental shelf of both Parties and that the deposit on the continental shelf of the one Party can be exploited wholly or in part from the continental shelf of the other Party, or that the exploitation of the deposit on the continental shelf of the one Party would affect the possibility of exploitation of the deposit on the continental shelf of the other Party, agreement on the apportionment of the deposit between the Parties and on the unitised exploitation shall be reached at the request of one of the Parties, including as to the appointment of a unit operator, the manner in which any such deposit shall be most effectively exploited and the manner in which the proceeds relating thereto shall be apportioned. Such agreement shall be reached in the form of a Unitisation Agreement. Neither Party can exploit the hydrocarbon deposit until a Unitisation Agreement has been agreed between the Parties.

Article 3

The Unitisation Agreement to be agreed by the Parties in accordance with Article 2, paragraph 3b, concerning the exploitation of a defined transboundary hydrocarbon deposit shall include the provisions set out below:

1. Den grenseoverskridende hydrokarbonforekomsten som skal utnyttes som en enhet, skal være klart angitt (breddegrader og lengdegrader, vanligvis inntatt i et eget tillegg).
 2. Den grenseoverskridende hydrokarbonforekomstens geografiske og geologiske egenskaper samt hvilken metode som benyttes ved klassifisering av data, skal være nærmere beskrevet. De juridiske personer som innehar rettighetene til å utnytte forekomsten som en enhet, skal ha lik tilgang til de geofysiske og/eller geologiske data, herunder tilgjengelige boredata, som ligger til grunn for slike geologiske karakteristikk.
 3. Antatt samlet volum av hydrokarboner i den grenseoverskridende hydrokarbonforekomsten skal oppgis. Det skal oppgis hvilken metode som er benyttet for anslaget. Det skal angis hvordan reservene er fordelt mellom partene (vanligvis i et eget vedlegg).
 4. Hver av partene skal ha kopi av alle geofysiske og/eller geologiske data, herunder tilgjengelige boredata, samt alle øvrige data som er av betydning for, og er innhentet i forbindelse med utnyttelsen av, den unitiserte hydrokarbonforekomsten.
 5. De to partene skal hver for seg gi alle nødvendige autorisasjoner som kreves i henhold til deres nasjonale lovgivning ved utbygging og drift av den grenseoverskridende hydrokarbonforekomsten som en enhet, i samsvar med denne avtale.
 6. Hver av partene skal pålegge vedkommende juridiske personer som innehar rettighetene til å utnytte hydrokarboner på deres respektive side av avgrensningslinjen, å inngå en samarbeidsavtale dem imellom for å regulere utnyttelsen av den grenseoverskridende hydrokarbonforekomsten som en enhet, i samsvar med unitiseringsavtalen.
 7. Følgende bestemmelser skal gjelde for samarbeidsavtalen:
1. The transboundary hydrocarbon deposit to be exploited as a unit shall be defined (latitudes and longitudes normally shown in a separate attachment).
 2. The geographical and geological characteristics of the transboundary hydrocarbon deposit and the methodology used for data classification shall be described. The legal persons holding rights to exploit the transboundary hydrocarbon deposit as a unit shall have equal access to any geophysical data and/or geological data, including any available drilling data used as a basis for such geological characterisation.
 3. The estimated total volume of hydrocarbons in place in the transboundary hydrocarbon deposit shall be stated. The methodology used for such calculation shall be stated. The apportionment of the reserves between the Parties shall be set out (normally in separate attachment).
 4. Each Party shall be entitled to copies of all geophysical data and/or geological data, including any available drilling data, as well as all other data of relevance for the unitised hydrocarbon deposit, and which are gathered in connection with the exploitation of the hydrocarbon deposit.
 5. The two Parties shall individually grant all necessary authorisations required by their respective national laws for the development and operation of the transboundary hydrocarbon deposit as a unit in accordance with this Agreement.
 6. Each Party shall require the relevant legal persons holding rights to exploit hydrocarbons on its respective side of the delimitation line to enter into a Joint Operating Agreement between them to regulate the exploitation of the transboundary hydrocarbon deposit as a unit in accordance with the Unitisation Agreement.
 7. The following provisions shall apply in relation to the Joint Operating Agreement:

– Samarbeidsavtalen skal vise til unitiseringsavtalen for å sikre at bestemmelsene i sistnevnte avtale går foran.

– Samarbeidsavtalen skal godkjennes av begge parter. Godkjennelse skal gis uten ugrunnet opphold og skal ikke holdes tilbake uten grunn.

– Det skal oppnevnes en fellesoperatør som skal fungere som en felles representant for de juridiske personer som innehar rettighetene til å utnytte den angitte hydrokarbonforekomsten som en enhet, i samsvar med de prinsipper som er fastsatt i unitiseringsavtalen. Utpeking og eventuelt bytte av fellesoperatør skal godkjennes av de to partene på forhånd.

8. Med mindre annet følger av den nasjonale lovgivning, skal en part ikke holde tilbake en boretilatelse til, eller på vegne av, de juridiske personer som innehar rettighetene til å utnytte hydrokarboner på partens respektive side av avgrensningslinjen med henblikk på å fastsette og fordele den grenseoverskridende hydrokarbonforekomsten.

9. De to partene skal bli enige om en tidsplan for å avslutte utnyttelsen av den grenseoverskridende hydrokarbonforekomsten i god tid før utnyttelsen av hydrokarboner avsluttes.

10. De to partene skal konsultere hverandre for å sikre at det iverksettes helse-, miljø- og sikkerhetstiltak i samsvar med hver parts nasjonale lovgivning.

11. Partene skal ha ansvaret for inspeksjon av hydrokarboninstallasjoner som befinner seg på deres respektive del av kontinentalsokkelen, og for hydrokarbonvirksomheten som utføres der i forbindelse med utnyttelsen av den grenseoverskridende hydrokarbonforekomsten. Partene skal påse at den annen parts inspektører på anmodning får adgang til disse installasjonene, og at de har tilgang til relevante målesystemer på begge parters kontinentalsokkel eller territorium. Videre skal partene påse

– The Joint Operating Agreement shall refer to the Unitisation Agreement to ensure that the provisions contained therein shall prevail.

– The Joint Operating Agreement shall be subject to approval by both Parties. Such approval shall be given with no undue delay and shall not be unduly withheld.

– A unit operator shall be appointed as the joint agent of the legal persons holding the rights to exploit the defined transboundary hydrocarbon deposit as a unit in accordance with the principles set out in the Unitisation Agreement. The appointment of, and any change of, the unit operator shall be subject to prior approval by the two Parties.

8. Subject to its national laws, neither Party shall withhold a permit for the drilling of wells by, or on account of, the legal persons holding rights to exploit hydrocarbons on its respective side of the delimitation line for purposes related to the determination and apportionment of the transboundary hydrocarbon deposit.

9. In due time before the exploitation of hydrocarbons from the transboundary hydrocarbon deposit is about to cease, the two Parties shall agree on the timing of cessation of the exploitation from the transboundary hydrocarbon deposit.

10. The two Parties shall consult each other with a view to ensuring that health, safety and environmental measures are taken in accordance with the national laws of each Party.

11. Each Party shall be responsible for inspection of hydrocarbon installations located on its continental shelf and for the hydrocarbon activities carried out thereon in relation to the exploitation of the transboundary hydrocarbon deposit. Each Party shall ensure inspectors of the other Party access to such installations on request, and that they have access to relevant metering systems on the continental shelf or in the territory of either Party. Each Party shall also ensure that relevant information is given to the

at den annen part regelmessig mottar relevant informasjon, slik at parten kan ivareta sine grunnleggende interesser, herunder men ikke begrenset til helse, miljø og sikkerhet, hydrokarbonproduksjon og -måling.

12. Rettigheter til utnyttelse av hydrokarboner som tildeles av en part, og som gjelder en grenseoverskridende hydrokarbonforekomst som er gjenstand for unitisering i henhold til denne avtale, kan ikke endres eller overdras til andre juridiske personer uten at den annen part er konsultert.

Artikkel 4

Partene skal gjøre sitt ytterste for å løse enhver uenighet om en grenseoverskridende forekomst så raskt som mulig. Dersom partene ikke blir enige, skal de i fellesskap vurdere alle muligheter som måtte foreligge for å bringe den fastlåste situasjonen til opphør.

Artikkel 5

1. Dersom partene ikke blir enige om utnyttelse av en grenseoverskridende forekomst som en enhet, kan en av partene anmode om at uenigheten løses ved forhandlinger. Enhver tvist som ikke kan løses på denne måten eller på noen annen måte som de to partene måtte bli enige om, innen seks måneder etter at anmodningen er fremmet, skal på anmodning fra en av partene forelegges en voldgiftsdomstol, sammensatt på ad hoc- grunnlag som beskrevet nedenfor.

2. Hver part skal senest 90 dager etter at tvisten er forelagt voldgiftsdomstolen, utpeke en voldgiftsdommer, og de to voldgiftsdommerne som er utpekt på denne måten, skal velge en tredje dommer, som skal være formann. Voldgiftsdomstolens formann må ikke være borger av eller ha sin faste bopel på territoriet til noen av partene. Dersom en av partene ikke har oppnevnt en voldgiftsdommer, kan hver av partene be presidenten for Den internasjonale domstol om å utpeke en voldgiftsdommer. Den samme fremgangsmåten kommer til anvendelse dersom den tredje voldgiftsdommeren ikke er valgt senest

other Party on a regular basis to enable it to safeguard its fundamental interests including, but not limited to health, safety, environment, hydrocarbon production and metering.

12. A right to exploit hydrocarbons awarded by one Party, and which applies to a transboundary hydrocarbon deposit that is subject to unitisation in accordance with this Agreement, shall not be altered or assigned to new legal persons without prior consultation with the other Party.

Article 4

The Parties shall make every effort to resolve any disagreement concerning a transboundary deposit as rapidly as possible. If, however, the Parties fail to agree, they shall jointly consider all of the options for resolving the impasse.

Article 5

1. If the Parties fail to agree on unitised exploitation of a transboundary deposit either Party may request to solve the disagreement by negotiation. If any such dispute cannot be resolved in this manner or by any other procedure agreed to by the Parties within 6 months following such request, the dispute shall be submitted, at the request of either Party, to an ad hoc arbitral tribunal composed as follows:

2. Each Party shall within 90 days of the submission of the dispute to an ad hoc arbitral tribunal designate one arbitrator, and the two arbitrators so designated shall elect a third arbitrator, who shall be the President. The President of the arbitral tribunal shall not be a national of or habitually reside in the territory of either of the Parties. If either Party fails to designate an arbitrator, either Party may request the President of the International Court of Justice to appoint an arbitrator. The same procedure shall apply if, within one month of the designation

én måned etter at den andre voldgiftsdommeren er utpekt.

3. Domstolen fastsetter selv sine rettergangsregler, bortsett fra at alle domstolens avgjørelser skal treffes ved stemmeflertall dersom det ikke oppnås enstemmighet. Voldgiftsdomstolens avgjørelser skal være bindende for partene.

Artikkel 6

Dersom partene ikke blir enige om fordelingen av forekomsten seg imellom, skal de bli enige om å oppnevne en uavhengig ekspert for å avgjøre fordelingen. Avgjørelsen skal være bindende for de to partene. Partene kan likevel bli enige om at forekomsten skal fordeles på nytt mellom dem på nærmere angitte vilkår.

Artikkel 7

Hver av partene kan be om at det innledes drøftelser etter at utnyttelsen av den unitiserte hydrokarbonforekomsten er igangsatt, for å revurdere fordelingen av forekomsten. En anmodning om ny fordeling må være basert på vesentlig og ny informasjon om forhold som har betydning for fordelingen. Begge parter skal gjøre seg størst mulige bestrebelser for å sikre at all relevant informasjon stilles til rådighet for disse drøftelsene. Partene kan på dette grunnlag bli enige om at forekomsten skal fordeles på nytt mellom dem på nærmere angitte vilkår.

Artikkel 8

Denne avtale berører ikke de respektive parter holdning med hensyn til spørsmål som ikke reguleres av denne avtale, herunder spørsmål om deres utøvelse av suverene rettigheter eller jurisdiksjon over havbunnen og dens undergrunn.

Artikkel 9

or appointment of the second arbitrator, the third arbitrator has not been elected.

3. The tribunal shall determine its own procedure, save that all decisions shall be taken, in the absence of unanimity, by a majority vote of the members of the tribunal. The decisions of the tribunal shall be binding upon the Parties.

Article 6

If the Parties fail to agree on the apportionment of the deposit between themselves, they shall agree to appoint an independent expert to determine the apportionment. The decision of the independent expert shall be binding upon the Parties. The Parties may, however, agree that the deposit shall be reapportioned between themselves according to specified conditions.

Article 7

Each Party may after commencement of exploitation from the unitised hydrocarbon deposit request discussions to be initiated on the redetermination of the apportionment of the deposit. Any request for reapportionment must be based on substantial new information regarding factors relevant to apportionment. Both Parties shall make their best efforts to ensure that all relevant information is made available for the purpose of these discussions. The Parties may on this basis agree that the deposit shall be reapportioned between themselves according to specified conditions.

Article 8

This Agreement is without prejudice to the respective Parties' views on questions that are not governed by this Agreement, including questions relating to their exercise of sovereign rights or jurisdiction over the seabed and its subsoil.

Article 9

Denne avtale trer i kraft når partene skriftlig har meddelt hverandre at de nødvendige interne prosedyrer er gjennomført.

Utferdiget i Stockholm den 30. oktober 2019 i to eksemplarer på dansk, færøysk, norsk og engelsk, med samme gyldighet for hver av tekstene. Ved uenighet om fortolkningen skal den engelske teksten gå foran.

For Kongeriket Danmarks regjering

For Kongeriket Norges regjering

For Færøyenes landsstyre

This Agreement enters into force when the Parties have notified each other in writing that the necessary internal procedures have been completed.

Done at Stockholm on the 30th day of October 2019 in duplicate in the Danish, Faroese, Norwegian, and English languages, all texts being equally authentic. In case of any divergence of interpretation, the English text shall prevail.

For the Government of the Kingdom of Denmark

For the Government of the Kingdom of Norway

For the Government of the Faroes

Bilag

